

Polgár Ferenc A Lányával

A kép a Venezuelába tartó óceánjárón készült 1957 májusában, valahol az Atlanti-óceánon. Miután 1956 decemberében elhagytuk az országot, és viszontagságos körülmények közepette Bécsbe érkeztünk, váratlan nehézségeink adódtak. Öt hónapig tartott az ügyintézés Bécsben, hogy Venezuelába tudjunk menni, ezért ott, a helyszínen is regisztráltatni kellett magunkat. Azonkívül a férjem jelentkezett munkára, hogy addig is tudjon a szakmájában dolgozni. És az történt, hogy az elutazásunk előtt három vagy négy nappal közvetítették ki őt egy nagyon jó állásba. Az első időkben annyi jelentkező volt, hogy nem tudtak a szakmájában munkát adni, ő pedig nem akart mást vállalni. Nekem is ajánlottak valamit egy baromfiüzletben, de hát a gyerektől nem tudtam igazán munkát vállalni. Mikor az útleveleink elkészültek, és a vízumjaink megvoltak, innen indultunk Venezuelába. Itt már boldog nyugalommal tekintünk a jövőnk elé. A mi kimenetelünknek tulajdonképpen nemigen voltak egzisztenciális okai. Talán a legfontosabb szempont az volt, hogy nagyon féltettem a férjemet. 1956 októberében egy hétig nem jött haza, és nem tudtam róla semmit, és a család sem. Azt a hetet átsírtam. És akkor talán úgy éreztem, hogy egy csendesebb helyre kellene menni, egy olyan helyre, ahol nem kell mindig valamitől félni.